

Publicerad 2007-06-17 11:53 av Bögen

En söndagsmorgon

Livslusten dräneras bort,
kvar blir en brännande hetta
Ökensand på mina skuldror,
ryggmärgen blottad och svedd

Vrider mig sakta - söker
ett läge där kriget tar paus
Där själen kan få andas
i allt är det själen som lider värst

Hur kan livsglädje och planer fly undan
och lämna mig ensam kvar?
Hur kan det stora mörkret
så hastigt lägga sig?

Livsnerven pulserar, bankar
Gör uppror, vill inte va med
Larmsystem aktiveras,
varnar om fara och död

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bögen med Poeter.se id #16833 innehar upphovsrätten